

5e

Şevên Zengîn
(Çîrokên gelêrî)Newafê Gedo

-4-

Pêşgotin

Newafê Gedo kiye?

Ew Newafê Silêmanê Gedo ye di sala 1938 an de li gundê Dodan hatiye dinê , û Tevaya jiyana xwe ya zarokî li wir bûrandiye .Ta ku bûye xort, xortekî kurd – Perwer , heskirina welatê wî û milletê wî beşekî mezin ji dilê wî girtiye takû wê heskirmê hiştiye kû ew tevî rêzên tevgera kurd li Sûriyê bibe û di sala 1972 an de weke endamekî hatiye bijartin û çûye kongira netewî kurd li , bamernê , li kurdistana , Îraqê , beşdar bûye piştî ji Kurdistanê ziviriye bi demeke ne dirêj berê xwe daye, Beyrûdê , ji bo bidest xistina qûtê zarokên xwe û dibere jî jibo tevlibûna karê siyasî ji bo doza gelê xwe, piştî pênc salan li wir maye û dûvre ziviriye welatê xwe sûriyê dinav zarokê

xwede li gundê Şêx cidîd ,// gundê Gedo // jiyana xwe bûrandiye. Û maye piştgirê tevgera kurd heta roja dawî ji jiyana xwe , belê hejayî gotinê ye kû gelek kongir û konfiransên tevger û partiyên kurdan di mala wî de hatine lidarxistin û gelek şevên newrozên û simînarên netewî li cem wî pêk hatine , belê mala wî ji hemû kesên welat parêzre vekirî bû, û cihê rabûn û rûniştin û çûn û hatina wan bû. Di ber dawiya jiyana xwe de kela dilê wî bi ser heskirina zimanê kurdî de radibe heme ew bi baweriyê bê hempa berê xwe dide kom kirin, û civandina çîrok û çivanokên kurdî û li gor karîna xwe wan ji ber lehiya windabûn û jibîr kirinê di revîne û Soz û peymanê didê kû ji vê rê venegere ta kû saxe li darê dinê û wiha di bêje :

Ez pîr geriyam li kurdistanê
Berî û berîstan
Çol û çolistan
Havîn û Zivistan
Li deşt û zozan
Buharên rengîn, ez bûm Perîşan
Serê min kete teq, reqên giran
Ji derd û xemê xortên xwendevan
Gelek reviyên çûne şaristan
Piştî xwe dane gel û kurdistan
Piştî temenê şêst û sê salan
Ji nû ez ketim, nav nivîskaran
Peyman be li min bi laleş û Êlim
Ji vê rê ez qet venagrim....

Belê dîsa dixwazim ji xwendevanan re bidim
Zanîn vî kalemêrî bimêranî, û bîr û bawerî soza xwe
Bi cî anî, ji ber ku wî karîbû sê pirtûkan ji çîrok û çivanok, laqirdî, pêkenok û serpêhatiyên kurdan berhev bike, û çap bike û bike diyarî ji milletê xwe re,
Ew pirtûk jî evin :

- 1- laqirdiyê gundiyan
- 2- xurcezîn
- 3- Şeng û Peng .

Ev jî pirtûka wiya çara ye dinavdestê mede bi navê „ Şevên Zengîn „ di xwazim ji xwendevanan re bêjim ku ev çîrokên gelêrî yên kû newaf Gedo ji mere ji kevnere kurd bijartine bi hestê xwe yê tenik, ev çîrokên ku di ba weriya wîde, û ji me re jî diyarin ku hemû xwedî watene û kakilên wan hemû pend û şîretin, hemû ezmon û serpêhatînin hemû nêrîn û dîtînin, pêşiyên ji paşiyên re gotine û nifşekî sipartiyê nifşê bipeyxwere ta gihaye roja îro, bi

wana tengasiyên xwe derbaskirine û demên .xwe yên vala dagirtine. belê Newafê Gedo di 17.10.2003an de çû ber dilovaniya Xwedê û li gundê Şêx Cidîdê hatebicî kirin , buhiştibe û sed rehmê li gora wî bi bare.

Dildarê Mîdî
Qamişlo 15.11.2004

Hate ser Qûnê

Çîroka (hate ser qûnê) çîrokek kevne, di nav kurdan de gelek caran di civatan de derbas dibe...Ev çîrok li ser Zimanê kal û pîran hatiye, ezê niha ji we re bêjim :

Yekî baş bazirgan hebû, bazirganiya xwe di navbera Bexdê û Istanbulê de dikir di heyamê berê de, bazirganî li ser piştê deve û qantiran dikirin, yê baş bazirgan ji xwe re li sed siwarî pirsî , ku pêre karbibin, û wî biparêzin ji xerabiyê, û ji keleşan û eşqiya .

" Siwarek hat û ji yê bazirgan re got : Bira, ez tenê bi sed siwarî me, ma çima tu wê sed siwarî bigre, û mûçê wan û xwarina wan bidî wan, hema ez ê bi te re bêm, û ku ziyar giha bazirganiya te, wê çaxê ez li ber te me" Wilo, siwar û yê bazirgan li hev kirin yê bazirgan sed bar bazirganiya xwe li deve û qantiran kir, û bi siwarê xwe re derket, berê xwe da bajarê Istanbulê.

Heger 10, heger 15 rojan bi rê de, ketin çiya û newalan... Di gelîkê kûr de, carekê nêrîn kû sed siwarî dora wan kirin xelek, û bazirganiya wî, tevî qantir û deveyan ajotin û birin.

Yê bazirgan ji siwarê xwe re got : "kuro, ka te dest hilnanî, min go :ez ê ji xwe re sed siwarî bînim, te go: ez besim ha va keleşan em talan kirin" yê bazirgan kir û nekir ewî siwarî dest hilnanî, û malê wî tev birin û çûn rabû yê bazirgan bang li wan çetan kir û ji wan re got : "kuro, evî siwarê, min digot :

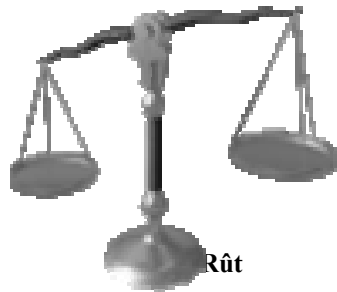
ez tenê bi sed siwarî me, û desthılanîn jê çênebû de (bazdin ser qûna wî) û wî bi kujîn"....

Ew keleş çûne siwarê wî, siwar jî li hespê xwe siwar bû, rahşite şûrê xwe û ket nav wan, yên kû kuştin û yên ku reviyar, male yê bazirgan, tevji wan sitand .

Wê gavê yê bazirgan jêre got : "bavo, tu wilo mêrî, çima te pêşî dest hilnanî ?..."

Siwar lê veğerand :

"Apo, ma ne hate ser qûnê "

Rût

Rojekê Mîrê Botan û wezîrê xwe, cilên xwe guhertin, û li nav miletê xwe geriyar, li ber rê dîtin ku zilamekî cot dike, mîr silav lêkir û jê pirsî :

- Çima te virnî çand, Mamo.. ?

Ewî zilamî lê veğerand :

- Birazî, min hilî çand lê Xwedê virnî xist.

- Mamo, ma dûr çawa ne ?

- Dûr nêzik bûne .

- Selefa siwaran çawa ye ?

- Kelo, kelo bûne .

- Rojekê yek kewekî baş ji te re bişîne, tu wê çawa bikî jê ?
- Ez ê wî biperitînim, zelût bikim, tiştê jê bê xwarin ez ê bixum, û tiştê neyê xwarin ez ê bavêjim .

Mîr û wezîr meşîyan, wezîr jê pirsî :

"Mîrê min, te û yê cotkar çi ji hev re got ?"

Mîr go : "bi xwedê ku tu ji niha û deh rojên dî wateya wan gotinan nas nekî, ez ê serê te jêkim, ma çawa evê cotkar dizane û tu nizane ?"

Vegeriya mal, lê wezîr kir û nekir nizanîbû wan gotinan ji hev derxe neçare, wezîr vegeriya cem yê cotkar û daxwaza wateya wan gotinan lêkir, lê yê cotkar go te wezîr : "Pêşî divê tu male xwe tevî bidî min, û emze bikî, dîv re ez ê ji te re bêjim".

Rabû wezîr kaxezek nivîsî, û emze kir ku çi malê wî hebe ji yê cotkar re be, û kaxez da dest yê cotkar.

Ji nû yê cotkar dest bi wateya wan gotinan kir û ji wezîr re got :

1- Mîr ji min pirsî, go : çima te virnî çand ?

Ango : çima te zû jin ne anî û tu bi vî temenê mezin cotkariyê dike ?

Min jî got : min hilî çand lê xwedê virnî xist angoo :

Min zû jin anî, lê xwedê zû zarok nedan min .

2- Go : dîr çawa ne ? Ango:

çavê te dîr dibînin ?

min lê vegerand : dîr nêzîk bûne .

Ango : ez dîr nabînim lê ez nêzîk dibînim .

3- Go : Selefa siwaran çawa ye ?

Ango : diranên te çawa ne ?

Min go : kelo-kelo bûne .

Ango : ketine .

4- Go : Rojekê ez kewekî qelew ji te re bişînim tuwî çi bikî jê ?

Ji xwe kewê qelew tu bû .

Min got : ez ê wî biperitînim, zelût bikim û wî bi ser te de bişînim .

Ango : ez ê malê wî tevî jê bistînim û wî bi ser te de bişînim .

Têr û Birçî

Zilamek li ber xizna Mîr bû, Rojekê Mîr xizna xwe vekir, û zêrên xwe jimartin, dît ku zêrên wî kêmin, Mîr bang li peywanê xiznê kir, û pirsra zêrên xwe jêkir, û piştî demekê jidan û standinê di navbera Mîr û yê peywane de, paşê diziya zêran li peywanê xiznê rast bû, ku wî zêr birine .

Mîr ferman da ku laşê yê peywanê tazî bikî, û wî deyne bal mêşdana hinguv .

Bi fermana Mîr re, laşê yê peywanê tazî – kirin û ew danîn ber mêşdana hinguv, Mîr û wezareta xwe jî pêşberî wî rûniştin, û lê temaşê dikan .

Zilamek di ber yê peywan re hat dît ku mêşên hinguv li ser laşê wî dilîzin, çû û mêşên ser wî firandin, lê yê peywanê xeyidî, go : "mêşan ji ser min nefirîne". Mîr bang li yê rêwî kir û jê pirsî :

"Te çi kir, û wî çi ji te re go ?"

Yê rêwî li Mîr veşand : "Min mêş ji ser wî firandin, û ew xeyidî, go :wilo neke"

Mîr ferman da go : herin yê peywan bînin vir .

Çûn ew anîn, Mîr jê pirsî :

"Çima vî zilamî mêş ji ser te difrandin û tu xeyidî ? "

Yê peywan go :

"Mîrê min, ev mêşên ku li ser laşê min bûn, têr xwaribûn, vêca ez ditirsyam ku ev mêşên têr herin, û hin mêşin birçî bûn, ewê laşê min ji hev de bînin"

Rabû Mîr ferman da û got : "de herin vî peywanî bibin, laşê wî bişon, ez ê wî deynim ber xiznê, evî zilamî têr xwariye nema zêran dibe, lê ku yekî dî hat ew ê birçî bê, û ew ê xiznê berbat bikî"

Bi vî rengî yê peywan azad bû, û ma peywanê xizna Mîr .

Şivan bû keye

Mîrê Botan û wezîrê xwe cilên xwe guhertin û geriyan, gihane gundekî çûne oda keye .

Keye Mîr nas nake, Mîr dî ku keyê gund gelekî paye ye, rabû ji wezîrê xwe re got : "bêje keye bera ji niha û mehek din bê Cezîra Botan, xwe amade bike ji sê pirsan re, ez ê sê pirsan jê bikim, heger bersiva min neda ez ê serê wî jêkim "

Mîr derket, wezîr jî wilo ji keye re got, û giha Mîr, çûne mal. keye ma di metalan de, rabû şivanê wî jê pirsî, go : çima tu wilo bê madî ?

Keye çîroka xwe û Mîrê Botan ji şivanê pezê xwe re got .

Şivan jê re got : "ev û ne tiştek bavo, hema ez ê li şuna te herim cem Mîr, lê ku Mîr serê min jêkir hew tuwê zarokên min xwedî biki"

Wilo ji hev re gotin, û piştî ku meha wan zîvirî, rabû şivanê keye çû Cezîra Botan, derbasî dîwana Mîr bû, û jê re got : "Mîrê min, ez keye me, û ez hatime cem te"

Mîr go : "Başê, ez ê sê pirsan ji te bikim û tuwê bersiva min bidî"

Şivan lê vegerand : " Başê"

Pirsa yekê : deryaya sipî, çend dilop têde hene ?

Mîrê min, çemê ku diçin ser wê deryayê, ji ser qut bike û ez ê ji te re bêjim ka çend dilop yê deryayê tenê ne .

- Pirsê didwan : ez Mîrê Botame ma ez hêja me çend zêran ?

- Mîrê min, tu hêja ye 6 zêran .

- Ka çawa ez hêja me 6 zêran ?

- Pêxember Yûsif firotin bi 7 zêran, ma ew bi zêrekî ji te ne çêtire .

- Belê Rastepirsa sisyan : heger tu zanibî ka ez di zikê xwe de çi dibêjim ?

- Mîrê min, tu dibêje : çawa ev zîlamê pîsik dikare bersiva van pirsên min bide ?

- Raste, kurê min bi Xwedê tu hejayî ku bibe keye . - Na, Mîrê min bi rastî ez ne keye me, ez şivanê pezê keye me .

Rabû Mîr kaxezek jêre nivîsî, û dayê , go : "De here tu bû keyê gund û keyê niha bû şivanê pezê te" .

Yekî belengaz, barek mewîjên wî hebû, Rojekê rahişte barê mewîjê xwe li kerê xwe yê boz kir û çû berê xwe da cem Mîrê Botan Di wê demê de Mîrê Botan jî cilên xwe guhertibûn, û li dervî Cezîrê li hespê xwe siwar bû û digeriya. Yê belengaz û Mîr li hev rast hatin, Mîr jê pirsî : "tuwê bi kû de here ? "

Yê belengaz lê vegerand : "ez ê herim vî barê mewîjan bibim ji Mîrê Botan re "

- Çima tuwê van mewîjan bidî Mîr ?

- Ez belengazim, wê Mîr jî tiştêkî bidî min, ez ê bibim ji zarokên xwe re .

- Heger Mîr neda te ?

- Berê wê bidî min .

- Bavo, ma ku neda tuwê çi bikî ?

- hema ku neda, ez ê kerê xwe berdim ser jina wî .

Mîr bi hespê xwe dûrî rê ket, û zû xwe gihande mal.

Piştî demekê yê belengaz bi kerê xwe ve giha ber deriyê Mîr , kerê xwe girêda û derbas bû hundir cem Mîr, Mîr jî taca xwe daye serê xwe, dema çav li yê belengaz ket go : "Xêre "

Yê belengaz lê vegerand : "Mîrê min va min barek mewîj ji te re aniye "

Mîr go : "Çima te anî, tu belegazî, ma ez ê çi bikim ji mewîjan ?"

Yê belengaz go : "Bi Xwedê, min go belkî tu jî barek genim bidî min ku ez bibim ji zarokên xwe re"

Mîr go : "û belkî ez nedim te"

Yê belengaz keniya û got : "Berê tuwê bidî min, ma tu min destvala venagerîni "

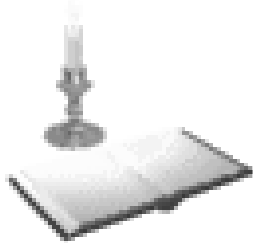
Mîr go : "ma hema ku min neda tuwê çi bikî ?"

Yê belengaz ji gotinên Mîr nas kir ku ew bû zîlamê li hespê li dervî Cezîrê digeriya rabû ji Mîr re go :

"Mîrê min, ku tu nedî min, wa kerê boz li devê derî girêdayî ye ha"

Mîr ji nû keniya, barek genim, û hin zêr dane yê belengaz, go :

"de here, ji zarokên xwe re xerç bike" .

Pakêt

Rehmetiyê melle Mustefa Barzanî, xelk diçûn civata wî, tim pakêteke cigaran vekirî di destên wî de bû, pakêt davête vî destî, û davête destê dî .

Rojekê civatê ji Barzanî pirsî :

"Seyda, tu cigaran venaxwe, û tim pakêt di destên te de ye ?"

Barzanî ji wan re got :

"Ez ê çîroka vê pakêtê ji we re bêjim : du leşkerên turk jineke kurd ya avis girtin, her du leşkeran ji hev re gotin : ev jinik avise yekî ji wan go : " berê jinikê keçike " û yê dî go : " na, berê wê kurike "

Rabûn li ser pakêtekê lîstin, û singo li zîkê wê jinikê xistin qelaştin, da nas bikin çî di zîkê wê de ye ."

Bazirganê pîvazan

Hezar zêrên zilamekî hebûn, ji vî welatî çû Istanbulê da ji xwe re bi wan zêran bazirganiyê bikî .

Li Istanbulê çû hotêlê, çend rojan li hotêlê ma derdiket ser balkonê, dendik dixwarin û qaşilên dendikan davêtin ser yekî solbend ku di binya wî re sol didirûtin. Çend rojan bi vî rengî, her qaşil dihatin ser yê solbend . Yê solbend qenc yê bazirgan naskir, rabû çû mala xwe guhert, bedlek li bejna xwe kir û hate hotêlê cem yê bazirgan, li cem wî rûnişt û lê pirsî, go: "Tu xerîbî, tu ji ku yî , û te xêre li vê derê ?" Yê bazirgan lê vegerand :

"Ez ji çikî dûrim , û ez hatime bazirganiyê bikim"

- Başê , ma perê te pirin ?

- Bi xwedê 1000 zêrên min hene.

- Başê , bira , tu hatiye bajarê Istanbulê û tu devereke nas nakî , ez bi xwe ji virim , hema ez ê jî 1000 zerî bidim , û ez û te em ê bazirganiyê bi hev re bikin . Li hev kirin , û her yekî ji wan 1000 zêr danî . Sibehê daketin sûkê , yê solbend go :

"Bira , niha pîvaz erzanin , ez li vir bi bazaran dizanim , em ê bi zêrên xwe pîvazan bikirin , û piştî demekê ku buha bûn , em ê wan bifiroşin " .

Rabû bi 2000 zêrî pîvaz kirin , û pîvazên xwe xistin hundirê xanan .

Yê bazirgan û yê solbend mehekê pîvazên xwe di xanan de hiştin , serê zêrekî wan – li gor buhabûna pîvazan – bû zêr û nîvek , yê bazirgan go :

"De ka em pîvazên xwe bifroşin "

Yê solbend go : "Na , bira , niha zûye wê hîn pîvazên me buhatir bibin "

Piştî demekê , zêrekî wan bû du zêr , lê pîvazên xwe ne firotin , dîsa yê bazirgan digot : " Em ê pîvazên xwe bifiroşin" , û her yê solbend digot : "Na , hê zûye ev karê min e û ez dizanim " .

Çendakî man , roj bi roj , pîvaz erzan bûn , û yê solbend ma li ser awira xwe .

Roj bi roj pîvaz xerabûn , bêhn ji xanan difûriya , û bêhn kete nav bajêr .

Hukûmetê biryar da ku wan pîvazan bavêjin , pîvaz bi kemyonan kişandin û evêtin çolê , dervî bajêr .

Yê bazirgan rabû giriya û gazin ji yê solbend kirin, go :

" Te mala min xerakir , malê min tev hate avêtin "

Yê solbend go : "De were , were " bi destê yê bazirgan girt , û ew bire mal, jêre got : "Ma ne tu bû , te qaşilên dendikên xwe davêtin ser min ? tu ji bo

1000 zêrî digirî ?" , û ode vekirin , go : "Binêre, ev zêrin , ev zîvin , ev mecîdî ne , ev tev yên bapîrê minin , û min hê dest nedaye wan "
Çû oda dî vekir , go : "Ev jî tev perên bavê minin , min dest nedaye wan "
Odate dî jî vekir , go : "Ev jî zêrên min û perên minin, de rahêje 1000 zêrî , jî xwe re bibe û tu li vî welatî nesekine ha "

Alî bapîrê xwe ke

Di heyamê berê de , leşkerên turk li ser piştê hespan bi siwarî digeriyan . Carekê leşker hatin gundekî , li wan bû şev , û zivistane , li wî gundî şevder man leşkeran serê malê hespekî xwe dane wan , da wan êm bikin , gihane mala yekî seyîd .

Seyîd ji wan re got : "cî li cem min tuneke , û sewalên min hene", lê leşkeran zor lê kirin , û çendî gundiyan jî leşker re gotin : "Ev seyîde û wê bi we vede" lê leşker bi seyîd de xeyidîn , bera sewalê wî jî hundir dan , û hespê xwe xistin hundir û çûn .

Rabû yê seyîd ji zarokên xwe re got : "Lawo , ez ditirsim ku bapîrê me bi wan venede , divê em alî wî bikin , de rabin em alî bapîrê xwe kin , û em bi xwe tiştêkî bi wan bikin û vî hespî bikujin "

Seyîd û zarokên xwe rahiştin daran , û wê şevê bi daran bi hesp ketin , hesp di hundir de kuştin bê ku xwînê jê bînin , û li mal razan .

Sibehê seyîd xeber da keye , go :

"Va hespê leşker di hundir de miriye".

Keye ji çawîş re got : "Me ji te re got : ev seyîde , û wê bi te vede , lê te bi ya me nekir , ah waye hespê we di axur de miriye "

Çawîş û keye çûn mala seyîd , û çawîş xwe avête destê Seyîd , go : "Me tade li te kir , û ez hêvî dikim tu me bibûrî" û çûn .

Ez fêr bûm

Demsal buhare , zilamek ji jor dakete deştê nav koçerên pez , dema bêriyê ye , bêrîvanî pez bêrî dikin , û didoşin .

Ewî zilamî xwe qulûz kir , û xwe li nav pez qeliband , pez cefilî , û li bêrîvanan qelibîn , beroş û salilên şîr li ser qadê û bi ser wan de rijîyan .

Bêrîvan li wî zilamî kom bûn , û pêketin lêxistin , ewî go : "Bavo , ma hûn çima li min dixin ? "

Bêrîvanan lê vegerandin :

"Lawo , ma xelk wilo dikin ?"

- Ma çilo ?

- Tu bihata , û te bigota : bereket be – bereket be

- Başe , ez fêr bûm ...

Bêrîvanan ew berdan , çû giha gundekî , giha ser mezal dî ku xelk tîrbekê dikolin, go : "Bereket be, bereket be"
 Dîsa xelk pê de xeyidîn , ewî go : "Bavo , ma ez çî bêjim ? "
 Gotin : "Te bigota , bera hûn sax bin , rehme lê be".
 Go : "Başe , ez fêr bûm"
 Ew zilam ji wir çû gundekî din , dît ku Şahiye , û xelk dîlanê dikin , gurmîna def û zirnê ye , go :
 "Bere hûn sax bin , rehma Xwedê lê be "
 Mirovên zavê pêde xeyidîn, ewî go :
 "Ma ez çî bêjim, hema ez bi kû de diçim , xelk bi min de dixeyidin ".
 Ewan lê vegeandî:"Te bigota: ser xêrê be, û pîroz be "
 Go: "Başe, ez fêr bûm, lê ez nema tiştêkî ji kesî re dibêjim"

Hemê û kenê 'n

Mûso hebû , gavanê gundekî mezin bû , axakî mezin li wî gundî bû , eşîra axê mezin bû , civata wî geriya bû .
 Axê ji mellê re got : "Seyda şevê dî min xewnek dîtiye"
 Melle go : "xêr be , bêje"
 Axe go : "min dît , du mêşên reş ji tebakê min derdiketin , difiryan û li ser sergokî datanîn"
 Melle go : "xêr be , başe , wê du kur ji te re çêbibin "
 Gavanê gund Mûso keniya , go : "Seyda , bi xwedî min fedî dikir ku ez bêjim de hema ezê jî ya xwe bêjim"
 Melle go : "xêr bebêje"
 Mûso go : "Min dî du mozên sor ji tebekê min derdiketin , û bi jor diketin , çûn , bilind bûn , hingî bilî firiyar , ji reşik û tarî ketin ".
 Melle go : "Mûso , xewna te xêr be , gelekî başe"
 Melle bang axe kir , go : "axa , ezê xewna te û Mûso bêjim , lê hema xwezî tu li şûna Mûso gavan ba , û Mûso li şûna te axa ba , û bera xewna Mûso ya te ba , û ya te ya Mûso ba"
 Wê du kur ji te re çêbibin , û ewê weke sergo pîs bin û wê du kur ji Mûso re çêbibin , lê wê nav û dengê wan bi cîhanê keve , ewê her bi jor de herin , û wê navê wan bimîne .
 Jina axê barê xwe danî û du kur jêre çêbûn , û ya Mûso jî du kur jêre çêbûn .
 Weke ku melle got : herdu kurê axê pîs derketin .
 Du kurên Mûso , yek bi navê Hemê bû , û yê dî bi navê kenê' n bû , temenê wan bû şeş – heft sal , bi bavê xwe re diçûn ber garanê , û li keran siwan dibûn , darên wan di destê wan de bû , û li ser piştê keran bi hev re dilîstin , weke şerê şûran dikirin , û çendî bavê wan ji wan re digot :

"Lawo , we hevdû westand we hevdû kuşt , hûn hevdû têşînin , hûn di keran werdibin".

Lê her karê herdu kurên Mûso ev bû , û bi vî rengî Hemê û kenê' n bûne du siwarên jîr û xurt , heta ku bûne xort .

Rojekê Hemê ji kenê' n re got :

"kuro , ma em li ser piştê van kerane , û bavê me jî gavane , ma hema emê jiyana xwe wilo derbaskin ? ka em herin cem axê .."

Kenê 'n go : "kuro , emê herin cem axê çi ? "

Hemê go : "were , bide dû min , emê herin du hespên baş ji axê bixwazin , bera du hespan tev li sîlah bide me "

Hemê û Kenê' n çûne cem axê , gotin :

"Axa , em hatine cem te , û em dixwazin tu du hespên baş tev li sîlahê wan bidî me , axa ma em mane li piştê van keran".

Axê bang li xulamê xwe kir , û bi dizî di guhê wî de got : "Here du bergîlan ji wan re derxe "

Xulam du bergîl ji wan re derxistin , lê çawa Hemê û kenê 'n derketin û çav li bergîlan kirin , veşeriyên cem axê , û giliyê xwe kirin , gotin :

"Em hatin cem te , ku tu du hespên xweşik tev li şûran bidî me , lê va xulamê te bergîl ji me re anîne , em dixwazin xwe bi hespan paye bikim , ma em bergîlin ku em li bergîlan siwar bin".

Ji nû axê bang li xulamê xwe kir , go :

"de here ji wan re du hespan tev li şûr û mertalan bîne" Xulam du hesp tev li şûr û mertalan ji wan re anîn .

Hemê û kenê 'n rabûn li hespê xwe siwar bûn , rahiştin şûr û mertalên xwe , û hesp ajotin , dan cirîda .

Xelk hatin temaşa wan û nav û dengê wan li her çar aliyê welêt û li cîhanê belav bû .

Baqê nîska

Zilamekî nîskên xwe cinîbûn , çû nav nîskên xwe , di ber gidişê nîskan de dît ku zilamek di ber jina wî de ye.

Çawa çav lê ketin , yarê jinikê rahişte baqekî nîskan û bazda .

Yarê jinikê gîha ber gundekî , xelk derketin û lê kom bûn , jê pirsîn :

"Kuro , çima tu bazdide ? û ewê li dû te çi ji te dixwaze ?"

Ewî li wan vegerand :

"Bi xwedê min rahiştiye vî baqê nîskan , û ew bi dû min ketiye " .

Xwediyê nîskan gîha wir , xelkê jê pirsîn : "Kuro , ma ji bo baqek nîsk tu bi dû vî zilamî ketiye ? , ma te dunya nedîtiye ? "

Xwediyê nîskan li wan vegerand :

"Bavo , yê ku zani be , zane , û yê ku nizanibe , ewê bêje baqê nîska ye" .

Çîroka (Min di ribka wî ve) çi ye ? ezê ji we re bêjim. Gundekî mezin hebû , dewarên wî pir bûn , û gavan hebû diçû ber dewaran .

Golikê gundiyan hinekî mezin bûn , bi çêrê ketin , xelkên gund ji hev re gotin : "Emê ji xwe re gavanekî ji bo golikan bigrin " .

Yekî belengaz anîn , û jêre gotin : "Ma tu naçe ber golikên me ?"

Ewî go : "Berê , ezê herim , ma hûnê çi bidin min ?"

Heyamê berê kirîn û firota ceh û genim bi elbê bû , du elb jêre digotin ölçek , vêca ribikek niv elb bû .

Gundiyan ji yê belengaz re gotin : "Emê serê golikekî mehê ribikekê bidin te"

Yê belengaz go : "Başê sibehê bere gundî golikên xwe derxin û bînin çolê serê qelêç , û ezê lê ber wan bim ". Sibehê , gundiyan , pîr û kalan , zarok û mezinan golikên xwe derxistin , birin serê qelêç û gavan ma li ber wan .

Golikin û çol nedîtine . golik bazdidin û gavan nagîhê wan .Golikekî bazda û çû , gavan negihayê , go :

"de here , min di ribka te ve "

Sê çarekî dî jî bazdan , dîsa gavan negîha wan , go :

"De herin , min di ribka we ve jî "

Bi vî rengî man şeş – heft golik li çolê , ewan jî teriya xwe bilind kirin û berê xwe dane mal .

Yê gavan jî dawa xwe li xwe gerand , berê xwe da gund , û bi golikan re bazda , go :

"Ji min, û ji we , ka kî berê digîhê gund "

Yê gavan tev li golikan bi bazdan gihane gund , û yek golik jî li çolê nema .

Wateya êqil

Weke ku min ji çîrokbêjan bihîstiye , ezê wateya êqil ji were bêjim :
Keça axayekî hebû gelekî spehî bû , dibêjin kî diçû ku destê wê keçikê bixaze , bavê wê ew nedida , û digot : "Ez keça xwe nadim ku ne ew kesê ku wateya êqil ji min re bîne ".
Dibêjin Heso xortekî spehî û maldar bû , çû keça axê bixwaze , ji bavê wê re got : "Tuwê keça xwe bidê min, û ji niha û mehek din ku min wateya êqil ne anî serê min jêke ".
Axê keçik da Heso û jêre got : "Heso keça min giha te, lê ji niha û mehek din ku te wateya êqil ne anî , ezê serê te jêkim , û malê te tev dî bibim ".
Wilo , Heso destgirtya xwe guhest û şahiya xwe jî çêkir , heftakî ma li cem jina xwe , û li hespê xwe siwar bû , çû li wateya êqil bigere .
Heso geriya , û digîha kîjam gundî , ji xortên zana û geryayî, û ji kalên zemanê dipirsî : "Wateya êqil çiyê ?"
Di bersiva wî de digotin : "Bavo , em nizanin ".
Bi vî karî , çîrokbêj dibêje , 18 salan Heso geriyaye û nas nekiriye . Piştî 18 salan Heso berê xwe da mal , ji xwe re got :
"Bi xwedê ezê vegerim , ez negîham tişteki de ka ez herim, binerim, ka bê axe saxe yan miriye ? kî miriye ? û kî maye ? "
Li vegeê Heso gîha qesrekê , ji xwe re got : "Bi xwedê îşev ez westiyam , ezê herin vê qesrê , û ezê xwe vehesînim".
Hespê xwe li hewşa qesrê girêda û derbasî qesrê bû . Heso dît kalekî rî sipî li qesrê ye , rengê wî yê 70 salî ye , li qesrê rûniştiye ...êvare û demê şivêye Heso silav li kalê por sipî kir û rûnişt .
Piştî şivê , kalo lê pirsî :
"ha birazî , tu ji kû tê ? tuwê bi kû de here ? te xêre ? ".
Heso çîroka xwe ji kalo re got , û jêre got :
"Ez li wateya êqil digirim ".
Kalo go : "Birazî , va îşev tu li virî , de ka heta sibê , ezê jî raman bibim ".

Li hev pirsîn û xwe bi hev naskirin dan , navê kalo miho bû .
Miho bang li jina xwe kir , go :
"Ka şebeşekî ji me re bîne".
Jinikê çû şebeş anî , Miho go : "Vî şebeşî bibe , û yekî dî werîne".
Jinikî go : "Bavo , şebeşên te tune ne ji vî pêve , de bişkîne û hew ".
Şebeşê xwe şikandin , xwarin û razan.
Sibehê rabûn taştê xwarin , Heso go : "Amo , ka te nas nekir ?".
Miho go : "Birazî , bi Xwedê ez çiqasî mijûl bûm , ez negîham wateya êqil, lê ezê tişteki ji te re bêjim , ev gundê bi dû me de , li devê rîya te ye , birayê min

yê ji min mezintir (E 'lo) li wire , tuwê here cem wî , heye ew wateya êqil dizanibe " .

Heso xatir xwest , bi rê ket û çû , gîha gundê pêşî , zilamek rih û pore wî reş li gund bû , silav lê kir , ji xwe re got : "Bavo, Miho go : birayê min ji min mezintire , va pirça vî hê reşe , û ya Miho hemû sipî bû " .

Heso rûnişt , E'lo jê pirsî : "Ha mêvanê delal , te xêre ? " Heso çîroka xwe jêre bi dar vekir .

E'lo go : "De îşev li vir be , tu gelekî geriyaye , emê şîv bixun , û heta sibê ka bê çi dibe " .

Şîv xwarin , E'lo bang li pîreka xwe kir go : "ji me re şebeşekî bîne" .

Jinikê şebeş anî , E'lo go : "vî şebeşî bibe û yekî dî werîne " .

Dîsa jinikê şebeş bir û veşeriya , lê mêrê wê dîsa ew şand , û bi vî rengî çar – pênc çaran jinikê ew şebeş dibir û vedigerand , paşê jinikê go : "Bavo , de şebeşê xwe bixun" .

Şebeşê xwe xwarin , wê şevê razan , sibehê rabûn taştê xwarin , Heso pirs wateya êqil kir , E'lo go :

"Bi xwedê min nas nekir , lê ev gundê di piştî gundê me re , birayê min Restem li wire , ji min mezintire , de here cem wî heye ew zanibe" .

Heso çû , gîha gundê din , dît ku yekî simbêl reş , û li hev hatî li wire , silav kir , û ji xwe re got :

"Bavo , ev çawa çêbû , ev ji herduwên din ciwantire , ji xwe ji min re digotin , ev birayê mezine !! " .

Şîv xwarin , Restem lê pirsî , Heso çîroka xwe jêre got Restem go : "Wateya êqil ? , ev pir hesane bavo , de îşev li vir be " .

Restem bang li jina xwe kir , jinikê avis bû , daket cem wan , Restem ji jina xwe re got : "Şebeşekî ji me re werîne " .

Jinikê bi zikê xwe yê giran çû , şebeş anî lê mêrê wê , go : "Vî şebeşî bibe , û yekî dî werîne " .

Jina Restem bê ku dengê xwe bike , şebeş dibir û vedigerand , her mêrê wê ew vedigerand , û her çiqas mêvanê wan Heso , li ber Restem diba ku jina xwe ne westîne , lê mêrik jina xwe dişand , bi vî rengî çil çaran jinikê çû û hat . Heso sûnd xwar go : "Bi xwedê , ku vê carê ew here ez li vir namînim " .

Restem şebeş şikand , şebeşê xwe xwarin , Heso go :

"Bavo , çîroka te û birayên te ji çîroka min bêtir di dilê min de bû kul " .

Restem go : "Çawa ?" .

Heso go : "Birayê te yê biçûk , rî û parê wî tev sipî bûn , û nîşanê ciwaniyê tê de nexuyabûn , birayê te yê navê jî bi gelekî ji wî xurttir bû , ji xwe tu yê mezinî , tu ji herduwan jî ciwantire , ev çîroka we çawa ye ? " .

Restem lê veşerand , go :

"Birazî , jina wan bi ya wan nake , û her yek ji wan , li gor rewşa jina xwe kal bûye , lê yê min , jina min bi ya min dike , ji ber wilo ez hê ciwanim " .

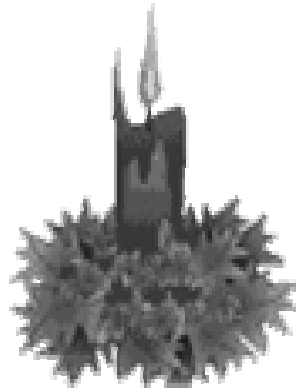
Restem û mêvanê xwe wê şevê razan , û sibehê hişyar bûn , Restem ji Heso re got : "Birazî, wateya êqil sebre , de oxir be ji te "

Heso xatir xwest , da rê gîha mal , nivê şevê ye , çira vêxist , dît ku jina wî razayî ye , û xortekî simbêl reş di ber wê de razayî ye , doşekên herduwan di ber hev de ne .

Heso li wan nerî , kûr û dûr raman bû , carna ji xwe re digot :

"Ezê şûrê xwe li serê wî bixim , û ezê wî bikujim". Lê carna jî digot : "Bavo , divê ez bi aqilbim , ev 18 sal , ez li wateya êqil digerim , ez ji bo êqil biçolan ketim û wateya êqil sebre , de ka ez sebrê bikişînim " . Sibehê ji

xew hişyar bûn , jina Heso çav li mêrê xwe ket , go : "Xuyaye te wateya êqil aniye , ji ber ku te ne anîbe , şevê dî te kurê xwe kuştibû.. Evê ku şevê dî di ber min de raza bû kure te ye".

Singê golik

Zilamek hebû sê – çar gellacên wî hebûn , karê wan gellacî di nav xelkê de dikirin . Her êvar , ew gellac dihatin cem mezinê xwe , û çîroka gellaciya xwe jêre digotin .

Carekê hemiyar gellaciya xwe gotin , lê yekî pîsik û bi çavekî di nav wan de bû , gelaciya xwe negot .

Mezinê gellacan bang li yê pîsik kir û jêre got : "Kuro , ka çima tu gellaciye xwe nabêje ? " .

Ewê pîsik go : "Bi xwedê , min tiştê nekiriye , hew min singê golik rakiriye".

Gellac hemû bi yê pîsik kenyan , û gotin : "Te singê golik rakir , ma dunya xerabû ? " .

Yê pîsik , go : "Bavo , vêca ezê çîroka – singê golik – ji we re bêjim : Gelf hevalan min singê golik rakir , golik çû ket bin çêlekê , û çêlek mêt , jina xwedî çêlekê hat û darek li serê golik xist , golik di cî de kuşt . Mêrê jinikê hat dî ku jina wî golik kuştiye rahişt darê ku jinikê pê golik kuştibû , ew dar li serê jina xwe xist , wî ji jina xwe kuşt .

Birayên jinikê û birayên mêrik hatin , ketin nav hev de , û 7 mirov ji hev kuştin " .

Ji wê rojê de , yekî ku gellacîke mezin kiribe , jêre dibêjin : "Singê golik rakiriye" .

Gurî bûye axe

Axayek hebû , bavê keçek sipehî bû , keça axê û xortek dilketin hev , lê ewî xortî keçik dixwest û axê keça xwe nedida , ewî xortî gelek kes dişandin cem axê , û daxwaza kaça wî jê dikirin , lê axê digot : "Ez keça xwe nadim" .

Xort û keçikê hevdu revandin , û ji tirsê bavê keçikê re çûn welatekî dûr . Xort û keçik man li welatê dûr , û piştî 15-20 salan , Zilamek ji welatê mal bava keçikê diçe wî welatê dûr , ew zilam keçikê li wir dibîne .

Keçik wî zilamî dibe mal , şîva wî çêdike , û pirsê mala bavê xwe û xelkên , û pirsê welêt jê dibe .

Ewî zilamî di berşîva wê de got : "Mala bavê te û xelk qencin , û Gurî yê birayê te bûye axe " .

Keçik giriya û kire hewar , gundî lê vehewiyan û jê pirsîn : "Te xêre , çi bûye" .

Lê keçik her digiriya . Gundiyan ji yê mêvan pirsîn :

"Te çi jêre gotiye ? ev çi bûye ?" .

Ewî zilamî go : "Bavo , min tiştê jêre negotiye , min go : Guri yê birayê te bûye axe" .

Gundiyan ji keçikê pirsîn : "Bavo , ma birayê te bûye axe , çima tu digirî " .

Keçikê li wan veşand : "Ku mala bavê min ne qeliyana Gurî yê birayê min nedibû axe" .

Qala namûsa camêra meke

Dibêjin nebî Suleyman mirov , cin û teyr tev di bin destên wî de bûn . Jina wî Belqîs gelekî spehî bû , û kêfa wî gelekî ji jina wî re dihat .

Rojekê nebî Suleyman û jina xwe Belqîs rûniştîbûn , Belqîs ji nebî Suleyman re got : "Divê tu ji min re doşekê ji periyên teyran çêbikî ".

Nebî Suleyman fermanek derxist , û ji hudhud re got:

"Divê tu teyran hemuyan bicivîne , û xeberê bide wan ku tev bêne cem min ".

Hudhud tilûr civandin û xeber da wan , ji nebî Suleyman re got : "Wê di rojek nêzik de , tilûr hemû li cem te kom bibin".

Di wê rojê de (roja nêzik) , tilûr tev li cem nebî Suleyman vehewiyan , û jêre gotin : "Kerem ke , tu çi ji me dixwaze , va em li ber te ne".

Nebî Suleyman go : "Divê hûn hemû xwe bipertînin , periyên xwe li vir bihêlin û herin".

Beraçemkê xwe peritand , go : "Karê min heye , zarokên min hûrin , ezê herim bi wan ve " , bi vî rengî beraçemkê di cî de xwe zelût kir û çû .

Ji wê demê de ew kesê ku bêşek were ser wî , û zû bide yan jî tiştekî zû bike yan bide bê şewir , jêre dibêjin :

"Weke beraçemkê xwe zû peritand".

Teyran li hev nerîn , dîtî ku kund ne di nav civînê de ye , ji nebî Suleyman re gotin : "Ka kund , nehatiye civînê". Nebî Suleyman ji hudhud pirsî :

"Ma te ji kund re ne go : Were civînê ?".

Hudhud go : "Belê , min jêre gotiye , lê ew nehatiye".

Nebî Suleyman di dilê xwe de gelekî geherî , xeyidî , û ji baz re got : "De here , zû kund bîne , ma çawa evî gotina min şikandiye ?".

Baz ji Hudhud re go : "Ma kund li kû ye ".

Hudhud go : "Bavo , li ser kaviên xerabe ye , hama her tuwê wî bibîne".

Baz çû ser kaviên xerabe kund dît , ew da ber xwe , û anî cem nebî Suleyman .

Nebî Suleyman bi xeyd ji kund re got : "Tu ji xwe re li çavên wî yên zer binere evqas teyr hatine , û tu nehatibû".

Kund go : "Çavên min zerin hemû nezerin".

- Tu li serê wî yê mezin .
- Serê min mezine lê hemû aqile .
- Tu li qûna wî .
- Qala namûsa camêra meke .
- Ne tu dibêje : Serê min mezine lê hemû aqile ? de ezê niha çend pirsan ji te bikim .
- Bêje .
- Mirî pirin , yan zindî pirin ?
- Mirî pirin .
- Tu ji kû dizane ?
- Mirî ji xwe mirîne , û yên razayî jî ji miriyan tên ji martin , wilo mirî ji zindiyan pirtir dibin .

- Pîrek pirin yan zilam pirin ?
- Pîrek pirin .
- Tu ji kû dizane ?
- Pîrek pîrekin , û yên wek te jî ku bi ya pîrekan dikin , ji pîrekan tên jimartin , wilo pîrek ji zilaman pirtir .
- Çawa ez bi ya pîrekan dikim ?
- Belê , te evqas teyr civandin ku xwe biperitînin , û ji serma zivistanê bimrin , ji bo doşekê ji jina te re , ma ev duriste ? ha va tu bi ya pîrekan dike .

Nebî Suleyman ferman da ku tilûr tev vegezin cihê xwe , wilo û bi xêra kund , nebî Suleyman tev efû kirin .

Hekîmê luqman

Çawa Hekîmê luqman bû textor ?

Ezê ji xwendevanên kurd re bêjim , çawa Hekîmê Luqman bû textor , bawer bike , yan jî bawer neke , lê ezê bêjim .

Di civatên kurdî de , em di odeyan de , di şevbuhêrkan de rûdiniştin , di wan şevên zivistanî yên dirêj de ku serma dibariya , ku agirê bişkul û tepikan yan jî yê êzingan dikirin , di sêlikan de yan di tenekan de , ji berî 50 salî de , û ku kalemêrên çîrokbêj ji me re çîrok digotin , ev çîroka Hekîmê Luqman hatiye gotin :

Heyamê berê padîşahek hebû , hingî wekhevî li cem wî hebû , werîsek danî bû devê derî , û ku xelk dihatin ber deriyê wî û daxwaza hevdîtina

padîşah dikirin , ku peywanan destûr nedabana , xelkê ew werîs dikişandin . Bi kîşandina werîs re zengil li dîwana padîşah lêdida , wê hingê padîşah ferman dida zilamên xwe ku wî kesê ku li zengil xistiye bînin dîwanê .

Ewî padîşahê dilovan werîsek li serê bajêr jî danî bû , û ku yekî ew werîs jî bikişanda , dîsa zengil li dîwana padîşah lêdida .

Carekê dengê li zengil ket û nema sekinî , bû xurrîna zengil , padîşah ferman da û ji peywanan re go : "Herin , binerin ev çiyê".

Peywan çûn serê bajêr , dîtî ku zîhakî xwe li werîs gerandiye û werîs dihejîne .

Dema peywanan ev xeber dan padîşah , padîşah û wezaretê xwe rabûn , û çûn bi alî serê bajêr de , lê zengil her lêdida , gihane wir , padîşah ji wezîrê xwe re got : "Em çî bikin ji vî marî ? Helbet ev mar tiştêkî dixwaze , ku wîlo vî werîsî dihejîne " .

Padîşah û wezîr bi hev şewirîn , li dawiyê biryar dan ku hemû xelkên bajêr tev li tiştên di dest wan de bînin cotkar , karker , xerrat , pale , hoste , xwendevan , û hesinkir , tev li haletê gîsin bêr , tevşo , das , birrek , xame , û çakûç ... , û hemû , yeko - yeko

di ber wî marî re derbas bin .

Xelkên bajêr tev hatin û yeko – yeko di ber mar re derbas bûn . Yê xerrat jî di nav wan de , birreka wî li ser milê wî ye , çawa mar çav li wî ket , ji ser werîs daket , û çû cem wî ji nav hemuyan , mar bi dawa yê xerrat girt .

Padîşah ji xerrat re got : "Kurê min , tuwê bi vî marî re here , heger tu vegeheriya , ezê danake mezin bidim te , û heger tu venegeriya jî heta ku ez sax bim , ezê zarokên te xwedî bikim".

Mar meşiya û yê xerrat da dû wî , Mar meşiya maşiya , çû kete çiyê , kete şikeftê de . Yê xerrat jî bi dû mar kete şikeftê de . Yê xerrat dît ku zîhakî maran di şikeftê de beranekî kovî daqurtandiye , stirehkên beranê koviyan mezin bûn di devê mar de maye asê , û nema ne diçe û ne jî tê . Yê xerrat rahişt birreka xwe û stirehên beranê kovî birrîn , û mar beranê kovî tev daqurtand , û piştî ku mar ew beran daqurtand , yê xerrat da dû xwe û ew bir dawiya şikeftê , weke du kulmên ard di wir de bûn .

Mar serê xwe ji xerrat re hejand ku rahêje wî ardî , rabû yê xerrat du kulmên xwe di ard de dakirin , xistin nav dismala xwe û derket berê xwe da bajêr , gîha wir , li zengil xist û derbas bû cem padîşah .

Padîşah dev li ken ji xerrat pirsî : "Çî bi te re çê bû".

Yê xerrat çîroka xwe ji padîşah re got , û her du kulên ard danîn ber wî .

Padîşah jî danake baş da yê xerrat , û bangkire wezaretê xwe , go : "Werin , binerin bê ev çiyê".

Wan jî li ard nerîn , gotin : "Bi xwedê , me nas nekir"

Rabû padîşah ji xulamên xwe re go : "Vî ardî bikin hevîr , texin tennûrê ,
û ku bû nan , ji min re bînin".

Xulaman ew ard birin cem yê firneçî , yê firneçî ew ard kire hevîr û xiste
firnê , lê dît ku hişk bû û şewitî , kire nav paçekî , li cem xwe hişt , û hin
hevîrin din kire nanekî weke wî , û ew şande ji padîşah re . Yekî kor jî
hebû , care dihat firnê , lê çawa vê care yê kor hat , yê firneçî ew nanê
nav paçik xiste destê wî .

Yê kor birçî bû , çawa nan kete destê wî , li ber deriyê firnê xwar , çawa
nan xwar çavên wî saxlem bûn , û aqilê wî jî gelekî mezin bû , derkete
çolê û li gîha û kulîlkên çolê mijûl bû , diçinîn û tev lî hev dikirin ,ew
dikirin derman , û bû textor .

Vêca ereban nas kir ku ev textor bi gepa wî nanî bûye textor , navê wî
kirin Luqman (Luqman , angos : gep) . Ji wê rojê de kurdan jêre digotin :
(Hekîmê Luqman) , û bi vî navî bang lê dikirin .

Nav û dengê Hekîmê Luqman belav bû , û deng b wî ket .Rojekê
zilamekî ku bawerîya wî bi textoriya Hekîmê Luqman nedihat , ewî
zilamî di nav civatê de got : "Çawa xelk baweriyê bi textoriya Hekîmê
Luqman tînin ? Ez bi xwe hewcedarî wî nabim " .

Hekîmê Luqman ev gotin bihîst , şand dû wî zilamî , ew zilam hate cem
wî , Hekîmê Luqman jêre got :

"Çawa tu hewcedarî min nabî , ma ku tu nexweş bikevî , tuwê çawa bikî
?" .

Ewî zilamî lê vegerand : "Na ez nexweş nakevim "

- Çawa tu nexweş nakevî ?

- Ez rojê carek , heftakî carek , mehê carek , û salê carek .

Hekîmê Luqman serê xwe hejand , di zîkê xwe de got : "Zehmete tu
hewcedarî min bibe , lê birako tişte tenê maye , heye ji bo wî tiştî tu
hewcedarî min bibî ."

Ew zilam çû , yê ber destê textor go : "Bavo , min ji vî zilamî fam nekir ,
evî go çi ?"

Hekîmê Luqman go : "Ezê vê jî te re bêjim , lê dive ji devê te dernekeve :
Rojê carek , angos : Rojê carekê ez xwarinê dixum .Heftakî carek , angos :
her heftakî ez carekê serê xwe dişom - heyamê berê xelkê zû serê xwe
nedişuştin – Mehê carek , angos : mehê carekê ez di çim livîna jina xwe –
cem jina xwe – Salê carek , angos : salê carek ez xwîna zêde ji laşê xwe
berdidim .

Min jî jêre got : Maye yek , ew yek jî çavên wî ne , heger kul bûn , ewê
hewcedarî min bibî " .

Piştî demeke dirêj , çavên wî zilamî kul bûn , xelkê jêre digot : "Here
cem Hekîmê Luqman " , lê ew dizane ku Hekîmê Luqman derman nadî
wî .

Ewî zilamî ji diya xwe re got : "Yadê , rabe here cem Hekîmê Luqman , jê re bêje : çavên kurê min kul bûne .Gotina Hekîmê Luqman ya pêşî ku ji te re got , ezber bike ku tu wê gotinê ji min re bêje , û guh mede gotinên wî yên din ."

Rabû diya wî zilamî çû cem Hekîmê Luqman , go : "Çavên kurê min têşin " .

Hekîmê Luqman pêşî devê xwe vekir , go : "Ax, dest "- di vir de ew zilam hate bîrê - rabû go :

"Dermanê sor , hêka xav , mast"

Wilo got da jinik gotina pêşî ji bîr bike , lê weke ku kurê wê gotibû , jinikê guh nedayê û gotina pêşî (Ax - dest) ezber kir , ji Hekîmê Luqman re go :

"Xwedê temenê te dirêj bikî " , û da rê çû cem kurê xwe , go :

"Kurê min, gotina Hekîmê Luqman ya pêşî

(Ax - dest) bû , gelek tiştên dî jî gotin " .

Kurê wê go : "Ez wan tiştan naxwazim were herdû destên min li pişt min girêde" .

Diya wî herdû destên wî li pişt wî girêdan, 3-4 rojan çavên wî sipî sax bûn. Rabû çû cem Hekîmê Luqman, çîroka xwe jê re got, Hekîmê Luqman go : "Ez di fena tede gihiştim , lê tu ji min jêhatîtir derket " .

Elî yê Çiyayî

Civatên berê ji sedî 75 gotinên wan di biwara jinê de bûn , zulm li jinan dikirin

Şevê yekî çîrokbêj ev çîrok ji me re got , ezê jî niha ji we re bêjim , Mihemedê Berrîvanî hebû , li berrîyê bû , zilamek xuyaî û maldar bû .

Dostekî Mihemmed hebû jêre digotin Eliyê Çiyayî ji mirovên çiyê bû , hate cem dostê xwe ,Mihemmedê Berrîvanî gelek qedr û qîmet jê re girt , çend rojan li cem wî ma , berx jêre serjêkirin, û dema çû jî danake baş dayê .

Dema xatir xwest , Elî yê Çiyayî jêre got : "Birako, divê tu jî serekî bi alî me de were" .

Mihemmedê Berrîvanî got : "Inşa Allah , heger li hev hat , di demeke nêzik de , ezê bêm " .

Piştî demeke dirêj , piştî çend salan , rojekê Mihemmedê Berrîvanî , go : "Ezê serekî herim cem dostê xwe Elî yê Çiyayî " .

Mihemmedê Berrîvanî gîha cem dostê xwe , gelekî kêfa Elî yê Çiyayî hat , biqedr silava wî vegerand , destê wî hejand , û ew anî mal .

Elî yê Çiyayî zilamek şand aliyê malê go : "Here , bere berxekî serjêkin , û şîva me çêkin".

Mane li odê , demeke hindik bihurî , şîv hat . Mihemmedê Berrîvanî di dilê xwe de go : "Bavo, evî çî zû şîv çêkir û anî ?"

Dema şîv hat , legenek nîsk bû , û çend nan û pîvaz jî danîne ber nan .

Elî yê Çiyayî li ber xwe ket, serê xwe kire ber xwe , û bêdeng ma , di dilê xwe de digot : "Evê sebava jina min ez hetikandim , ev mêvanê min dostê mine, û ji wir hatiye cem min , xwarina wî nîske ? ezê çawa bikim ? "

Mihemmedê Berrîvanî di madê mazûbanê xwe de derxist , û naskir ku ew gelekî li ber xwe dikeve , rabû jê re got : "Birako, kêfa min gelekî ji nîskê re tê, û ez bextyarim ku şîva te nîske ."

Lê Elî yê Çiyayî her li ber xwe diket .Nisk xwarin, Eli yê Çiyayî ji Mihemmedê Berrîvanî re got : "Birako, va tu rûniştiye , karek min heye , qederê nîv saetê ezê li mihîna xwe siwar bim, bigihim cîkî , û ezê vegerim".

Mihemmedê Berrîvanî go : "Başe"

Elî yê Çiyayî rahişt tiving û rextê xwe, bi ser piştî mihîna xwe ket, jina xwe li pişt xwe siwarkir û ew bir gundê mala bavê wê, ew li ser bêderên gund danî, her sê telaq xistin destê wê, go : "Min tu berda de here mala bavê xwe "

Berî wê demê bi çend salan, bavê Elî yê Çiyayî li ser destê Osman hatibû kuştin.

Osman bavê Elî yê Çiyayî kuşt , lê piştî çend salan gelek mirov şandin Elî yê Çiyayî û doza lihevhatinê lê kir , digot : "Ku Elî yê Çiyayî di tola bavê xwe de bibûre , tiştê ku bixwaze ezê bidim , û ezê keça xwe jî bidim Elî yê Çiyayî".

Lê Elî yê Çiyayî ji ya xwe nedihat xwar , ku divê ew tola bavê xwe bistîne .Piştî Elî yê Çiyayî jina xwe gîhand gundê bavê wê , û ew berda , wê şevê berê xwe da gundê dijminê xwe Osman , gîha gund û derbas bû mala Osman , Osman çav lê ket rabû ser xwe , Elî yê Çiyayî go : "Bavo , ez nehatime kuştina te , ji cihê xwe ranebe .Te bavê min kuşt , û te gelek xelk şandincem min , ku em li hev bîn , ez jî hata niha li ser ya xwe mabûm , û ez jê nedihatim xwar . lê niha ez hatime , cem te ku tu soza xwe bibî serî , û kaça xwe bidî min , ez di te bihurtim "

Osman bi vê gotinê gelekî kêfxweş û şad bû, û go: " Başe" .

Elî yê Çiyayî go: "Ezê niha keçikê bi xwe re bibim".

Rabû Osman şande dû melle , keça xwe li Elî yê Çiyayî mehrkir .

Elî yê Çiyayî wê şevê li mihîna xwe siwar bû , keçik li pişt xwe siwar kir û da ser rê, vegeriya mal .

Elî yê Çiyayî gîha mal , berxek serjêkir , û ji jina xwe ya nû re go : "De ji me re goşt Çêke".

Elî yê Çiyayî hat cem mêvanê xwe , rûnişt , û civata xwe kirin heta dawîya şevê .Xwarin hat , xwarin danî ber mêvanê xwe , Mihemmedê Berrîvanî çav li xwarinê ket go : "Birako, ma ne me şîv xwar ?".

Elî yê Çiyayî go: "Ew hê zû bû, va niha nivê şevê ye". Xwarina xwe xwarin Mihemmedê Berrîvanî go:

"Birako, ka te ji min re negot , çi karê te hebû ku te bi êvarî re ji cem min da rê ?".

Elî yê Çiyayî go : "Birako, ezê ji te re bêjim çêtire tu ji hin kesin din bibhîze " .

Elî yê Çiyayî çîroka xwe got , Mihemmedê Berrîvanî go : "Birako, ma ya di nav min û te de bi vî tiştî bû ku te wilo li jina xwe kir ?". Elî yê Çiyayî go : "Na, birako jina ku bi ya mêrê xwe neke mafê wê eve" .

Ji kê re ye ?

Yekî xerrat , yekî terzî , û yekî olperest hebûn . Terzî û xerrat gotin : "Emê herin Diyarbekir , kar li wir heye , emê ji xwe re karekî bikin " .

Yê olperest go : "Başe , va gurrîze ya min heye , ezê we bi xwe re bibim " .

Rabû yê olperest gurrîze ya xwe anî , yê xerrat birrek û depên xwe dane hev û avêtin gurrîze yê , û yê terzî jî mekîne, ta û pertelên xwe xistin gurrîze yê de, û her sê çûn berê xwe dane bajarê Diyarbekir .

Bi rê de li wan bû şev , ji hev re gotin : "Emê li vê çolê razên , û sibehê emê dîsa bi ser rê kevin" .

Li wê çolê rûniştin , yê xerrat go : "Ezê hişyarbim , hûn razên , û kengî xewa min hat , ezê dey li yekî ji we kim, divê em dorê razên ev der çole û diz hene " .

Yê xerrat ma hişyar , yê terzî û yê olperest razan .

Yê xerrat birreka xwe derxist , û bi depên xwe pûta keçeke xweşik çêkir .

Yê xerrat pûta keçikê danî wir , û dey li yê terzî kir , go : "Hişyar be , va ezê razêm" û yê xerrat raza .

Yê terzî hişyar bû , dît ku va pûta keçekê li wire , rabû mekîne ta , terzî û pertelên xwe derxistin , dest pê kir û bedlek cilên spehî ji pûta keçikê re çêkir , yê terzî bedil li pûta keçekê kir , û dey li yê olperest kir , û raza .

Yê olperest rabû dît ku va pûta keçeke xweşik , bedlek li bejna wê ye , rabû sicada xwe danî , nimêjkir û dest bi lavan kir û got : "Ya reb , tu can bixe vê pûta xweşik " . Yê olperest wilo ma heta bû sibeh .

Xerrat û terzî jî hişyar bûn , dîtin ku va can bi pûtê ve hatiye û bû ye keçik .

Her sê terzî , xerrat , û olperest pevçûn , û her yekî digot : "Ev keçik ji min re ye" .

Ma gelo wê keçik ji kê ji wan re be ?

Raman

Axak û xulamekî wî hebûn , ji hêla Mêhdînê bûn .
Rojekê axa bang li xulamê xwe Heso kir û jê re go : "Ka em herin Cezîra Botan cem Mîr".
Axe û Heso li hespên xwe siwar bûn , û çûn berê xwe dan Cezîra botan .
Bi rê de , li wan bû şev , axe ji xulamê xwe Heso re got : "Bi Xwedê xewa min tê , ezê razê û tu hişyar be , li ber hespên xwe be ".
Piştî demekê axe ji xew hişyar dibe û bang li Heso dike , dibêje : "Heso lawo tu hişyare ?".
Heso dibêje : "Erê , ez hişyarim".

- Tu çi dike ?
- Ez mijûl dibim .
- Tu bi çi mijûl dibe ?
- Bi Xwedê ez ji xwe re dibêjim , ma ku mirov singê hesp di erdê de dikute , axa şûna sing bi kûde dice ?
- Ev ramana te qence lawo .

Axê raza , û piştî demekê dîsa hişyar bû , bang li Heso kir , go : "Tu çi dike ?".
Heso go : "Ez mijûl dibim".

- Tu bi çi mijûl dibe ? .
 - Ez ji xwe re dibêjim , ev deve van stiryên tûj dixum , çawa van bişkulên girover dikan ?
 - Ramana te başe , hişyar be .
 Dîsa axe raza û piştî demekê hişyar bû , bang li Heso kir lê deng jê nehat , çend caran go : "Heso ... HesoHeso" .
 Heso ji xew rabû go : "Ha , ha " .
 Heso nerî ku hesp ne li wirin .
 Axe go : "Tu bi çi mijûl dibe ?" .
 Heso go : "Bi Xwedê , ez ji xwe re dibêjim , ezê çawa rahêjim zînê van hespan ?" .

Nexweşiya şekir

Zilamek hebû jê re digotin Helîmo , demekê pezê xwe biribû nav koçeran .
 Rojekê Hizniyo çû mêvanê Helîmo , Helîmo go : "Ser çavan Hiznî , derbas be" .
 Hiznî derbas bû , rûnişt , Helîmo bang li zarokên xwe kir , go : "Lawo , xalê we Hiznî niha birçiye , jê re xwarinê werînin " .
 Hiznî go : "Helîmo , ku ne şêranî be , ez nikarim tişteki bixum ha" .
 - Helawa me heye û mirebba me jî heye .

- Gelekî başe werînin .

Hizniyo têr helaw û mirebba xwar , Helîmo bang li zarokên kir go : "Lawo , werin rahêjin van firaxan , û çayekê ji xalê xwe Hiznî re çêkin " .

Hiznî go : "Helîmo , ez çayê venaxum " .

Helîmo go : "Çima " .

Hiznî lê vegerand : "Yabo , ma ne nexweşiya şekir bi min re heye ha " .

Hot û Bot

Gotinek kevin heye , dema mirovek karê wî ne baş be , yan jî mala wî ne ber hev be , dibêje : "Ez ne li Hot im û ne li Botim". Ezê çiroka Hot û Bot ji we re bêjim .

Hot û Bot navên du gundan bûn , herdu gund di berhev de bûn , çemek di navbera wan re derbasdibû .

Gavanê herdu gundan , mala wî li Bot bû , diçû ber dewarên Hot û Bot . Êvarî , gavan dewarên Hot didane ber xwe û diçû Hot , nanê xwe jî ji wir bi xwe re tanî serê malê nanek dida gavan – û jina wî jî , li mala xwe , li Bot bû , dema êvarî dewarên Bot dihatin , ewê jî diçû li nav malên Bot digeriya , serê malê nanek ji wan distand .

Êvarekê lehî hatibû , dema gavan diçû Hot , li çem xist , lehiyê ew xiste nav ava çem , û ew li ber xwe bir .

Darek dirî di nav çem de bû , pêlen yê gavan li bin guhê darê xistin , û gavan çû jora darê , cilên wî jî di jora darê de aliqîn û di ser laşê wî re hatin .Wilo yê gavan serberjêr ma daleqandî , rabû bangkir û got :

"Hê ...ji xelkên Bot werê , ez li Hot im û ji xelkên Hot werê , ez li Bot im nizanin di nivê çem de ez belbellotim " .

Dizê miriyan

Yekî diziya kefenê miriyan dikir , her roja ku yek bimira , ewî diçû bi şev tirba yê mirî vedikir , û kefenê wî derdixist , jina wî tim jê re digot : "Bavo dev ji vî karî berde , ma tu ji Xwedê natirse ? " , lê her wî weke xwe dikir .

Çend salan bi vî karî , jina wî jî her jê re digot :

"Ev karekî pîse".

Rojekê yê diz ji jina xwe re got : "Min karekî din ji xwe re derxistiye , her miriyê ku ez kefenê wî dibim û wî tazî dikim , ez singekî jî di paşiya wî de dikutim".

Jinikê go : "Pepo , ev çiye ? xelk dê me bi dijûnan bihetikînin , tu kefen dibe , ma çima tu singan dixê paşiya wan "

- Na , vêca xelk dê lavan ji min re bikin .

- Çilo ?

- Xelk dê bêjin : rehne li dê û bavê dizê berê .

Ne ji bavê xwe ye

Axak hebû ,kurê wî ji xwe re keçeke spehî dît ,keça mezinekî xuyayî bû. kurê axê ji keçikê re got : "Hege bi

dilê te be , ezê te bi xwazim "

- Keçikê got : devê tu jî sale carekê were cem min .

Çîrokbêj wilo dibêje: Keçikê wilo got û kurê axê qîma xwe bi vê gotinê anî ,kurê axê keçik jî xwe re xwest û anî , şevê li cem wê raza ,û ma heta sala wî zîvirî , kurek jê re çêbû navê wî kir muhemmed elî .piştî sala wî zîvirî ,dîsa çû cem jina xwe raza û ma heta salek zîvirî dîsa kurek jê re çêbû navê wî kire muhemmed seîd .di sala dawînd de xortek bi civanê kurê axê û jina wî agah bû , di heyamê berê de xelk li ber çîrê bûn , xanî reş bûn , xortê ku bi civanê wan agah bû , berî kurê axê ji civata rabû û çû cem jina xwe jinkê jêre got: "Ma ne me wilo ji hev re gotibû ,ne niha tu hatî cem min ?".Kurê axê go : "ha ,naxwe ez şaş bûme " ,û xwe da paş . Piştî demekê kurek ji jinkê re çêbû , navê wî kire Muhemmed Emin .

Çend salan man , axe çû rehetê , û piştî hersê kur bûne xort , kurê axê jî kete ber mirinê , di ber mirinê de got : "Muhemmed û Muhemmed min diwêrisîn , û Muhemmed min nawêrisîne ".

Kurê axê mir , xortan doz li hev kirin bê ka wiraset ji kê re nekeve , hevdû kişandin heqiyê û gotin : "Va zilamek heye , emê herin cem wî , û ku wî çî got , emê bi ya wî bikin ".

Hersê meşiyar , berê xwe dane heqiyê , bi rê de şopa deveyekî dîtî , yekî ji wan go : "Ev deve bi çavekîye".

Yê didwan go : "Barê vê devê dimse ".

Û yê sisiyan go : "Ev deve bê teriye".

Bi rêya xwe de çûn , şopa pîrekekê dîtî , yekî ji wan go : "Ev jinik xeyidiye ".

Yê didwan go : "Ev jinik kinike ".

Û yê sisiyan go : "Ev jinik avise ".

Bi rê de meşiyar , zilamek dîtî , pêrgî wan bû , silav li wan kir , go : "Gelfî camêran , we tu deve bi vê rêyê de nedîtine ?".

Yekî ji wan go : "Pismam deveyê te ne bi çavekî bû?".

Ewî zilamê lê vegerand , go : "Berê "

Yê didwan go : "Ne bê dûv bû ?".

Go : "Berê "

Û yê sisiyan go : "Barê wî ne dims bû "

Go : "Berê welleh ,kanî ? ".

Ewan lê vegerand : "welleh me nedîtîye".

- Hûn dê bi kûnde herin ?

- Emê herin heqiyê

- Başê , ezê jî bi we re bêm .

- Başê , tu jî were .

Meşiyar zilamek pêrgî wan bû , go : "We tu pîrek bi vê rêyê de nedîtine ?".

Yekî ji wan go : "Ne jinikek kinik bû ?"

Ewî zilamê lê vegerand , go : "Berê"

Yê didwan go : "Ne avis bû ?"

Ewî go : "Berê "

Û yê sisiyan go : "Ma ne xeyidî bû ?"

Ewî go : "Berê welleh ,kanî ?"

Gotin : "Me nedîtîye".

- Hûn dê bi kûde herin ?

- Emê herin heqiyê .

Başê , ezê jî bi we re bêm .

Ew zilam jî bi wan re çû û meşiyar , gihane gund , çûn mala zilamê ku heqiyê dibire , rûniştin , hersê biran gotin : "heqîke me heye , em hatine cem te "yê heqdar ji xwediyê deve re got : "Tê xêre ? ewî lê vegrand :

Be xwedê deve yekî min winda bûye ,ev xort nîşanên wî tevdî dibêjin ,û dibêjin me deve nedîtye ".Yê heqdar ji wan xortan pirsî : "Çawa hûn nîşanên devê dizanin , û we deve nedîtye ?".

Ewan xortan yeko , yeko bersiva xwe dan :Yekî go : "ji ber şopa, deve di nav zêd de bû , li aliyekî şopê , devê têr çêra xwe xwarye , û aliyê din nexwarye , min naskir ku deve bi çavekî ye "

Yê didwan go : "bişkulên devê rêz bûbûn weke rêza morîkên tizbiyê ,min naskir ku deve bê teriya "

Û yê sisiyan go : "ewqasî em dimeşiyar ,me mêş bi rê de nedidîtin ,lê ku em gihan şopa devê ,me dît , li dor şopê , mêş rêzdibin ,min naskir ku barê devê dims bû " Mêrikê heqdar ji xwedî devê re go : "here , li deveyê xwe biger ,tişteki te bi van camêran re tune ye " , û mêrik zîvirî , ji mêrê jinkê re got : "te xêre ? "

Mêrê jinkê lê vegerand : "ev xort nîşanên jina min dizanin ,û dibêjin :me nedîtye "

Rabû yê heqdar ji xortan pirsî : "çawa hûn nîşanên jinkê dizanin ,û we jinik nedîtye ?"

Yekî ji xortan go : "her neh –deh gavan şopa pîrekê li pişt xwe zîvirî bû , min naskir ku ev pîrek xeyidîn ye "

Yê didwan go "şopa lingên wê fereh avetine ,min naskir ku ev jinik avise "

Ûyê sisiyan go : "ji şopa lingên wê xuyabû ku gavên wê kinin ,min naskir ku ev jinik kine ".yê heqdar ji mêrê jinkê re got :de here, tişteki te bi van xortan re tune ye"

Hesê xortan ji yê heqdar re gotin : "Bavê me kete ber mirinê ,go :muhemmed û muhemmed min diwê risînin ,û muhemmed min nawêrisîne .gelo werast ji kê re nakeve ? rabû yê heqdar bang li yê mezin (muhemmed elî)kir , ew bir çolê ,û jê re gor gotina wî ,dido ji we kurên wî ne ,tu bi ya min bikî ,laşê bavê xwe derxe bişewitîne ,û ezê wiraseta wî li te û birakî te parbikim ".Muhemmed elî xeyidîn , go : "Ku ne tu ba ,mine tişteki mezin bikira , îşê min ji mal tune ye ,û ez wilo li bavê xwe nakin "

Yê heqdar bang li muhemmed se'îd kir ,weke ku ji muhemmed elî re gotibû ,ji wî re jî got , lê muhemmed se'îd jî weke muhemmed elî lê vegerand .Rabû yê heqdar bangle yê biçûk muhemmed emîn kir û ew gotin ji wî re jî gotin .

Muhemmed emîn go : "bi xwedê raste ,bênamûs bû , gelacbû ,dixwaze me bi hev bi dî kuştin ,heqê wî mirov ji wilo xerabtir lê bikî ". "

Hatin rûniştin ,firavîn anîn ber wan , yê heqdar go : "de keremkin "

Muhemmed elî go : "ev goşt herame "

Muhemmed se'îd go : "ev nanê ku hatiye ber me bi xwînê hatiye stiran "

Û Muhemmed Emîn go : "Mazûbanê me , ne ji bavê xwe ye".

Mazûbanê wan – yê heqdar – çû cem şivanê pez , û jê pirsî , go : "Çiroka vî berxê ku me serjêkir , ji min re bêje "

Yê şivan go : "Diya vî berxî miribû , û timî ev berx diçû , diket bin dêlikek zayî de , û ew dimêt " yê heqdar go : "Bi xwedê raste , goştê wî herame ", hate cem jina xwe û jê pirsî : "Te çawa ev nan çêkiriye ? qey te bi xwîna stiraye ?" Jina yê heqdar lê vegerand : "Hê ...bi xwedê dema min hevîr dikir , ez bênimêj bûm , qey xwîna min ketiye nav hevîr ".
 Yê heqdar çû cem diya xwe , û jê re got : "Rast bêje , ez ji bavê xwe me yan na ?"
 Diya wî lê nerî , go : "Bavê te zarok jê re çenedbûn , navmalîkî me hebû , şevêkê min ew berda ser xwe û tu jê çêbû ".
 Rabû yê heqdar serê xwe hejand , go : "Naxwe ev jî raste ".
 Yê heqdar vejeriya cem xortan , û ji wan re go : "Malê bavê we ji herduwên mezin Muhemmed Elî û Muhemmed Se'îd re ye , lê yê biçûk Muhemmed Emîn , ew jî weke min ne ji bavê xwe ye ".

www.tirej.info

Naverok

Pêşgotin.....	2
Hate ser qûnê.....	5
Şût û rût.....	7
Têr û birçî	9
Şivan bû keye.....	11
Kerê boz.....	13
Pakêt	15
Bazirganê pîvazan.....	16
Alî bapîrê xwe ke	18
Ez fêr bûm	19
Hemê û ken'n	20
Baqê nîska	23
Ribka wî	24
Wateya êqîl	26
Singê golikê	31
Gurî bû axe	32
Qala namûsa camêra meke...33	

Hekîmê luqman	36
Elî yê çiyayî	41
Ji kê re ye?	44
Raman	46
Nexweşiya şekir	48
Hot û Bût.....	49
Dizê miriyan	50
Ne ji bavê xwe ye	51
Naverok	56